

חוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון מס' 7), תשכ"ז-1967 *

1. (א) בחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955: (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 1 -

תיקון סעיף 1

(1) במקום ההגדרה "עובד המדינה" או "עובד" יבוא:
 "חוק המינויים" - חוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1955;²
 "עובד המדינה" או "עובד" - מי שנתמנה לשירות המדינה לפי חוק המינויים וכן שוטר וסוהר, למעט - על אף האמור בסעיף 70א - אדם שנתקבל לשירות המדינה בנציגות ישראל בחוץ לארץ כמעמד עובד מקומי;

(2) בהגדרת "שוטר" בסופה יבוא "לרכות שוטר מוסף זמני";

(3) ההגדרה "עובד ארעי" - תימחק;

(4) אחרי ההגדרה "גימלה" יבוא:

"הטבות פרישה" - גימלה, פיצויי פיטורים וכיוצא באלה;

(5) במקום ההגדרות "נציב שירות המדינה" ו"ועדת שירות המדינה" יבוא:
 "נציב השירות" - מי שנתמנה נציב שירות המדינה על פי חוק המינויים;
 "ועדת השירות" - ועדת שירות המדינה שנתמנתה על פי חוק המינויים;".

(ב) שום דבר בסעיף זה אינו בא לגרוע מזכויותיו של מי שמועסק בשכר יומי בעבודה שלפי טיבה אינה צמיחה, להטבות פרישה על פי חוזה יחיד, הסכם קיבוצי או נוהג.

2. אחרי סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 2א

2א. כדי להסיר ספק נאמר בזה:
 רציפות בשירות יראו כנפסקת מחמת פיטוריו או הפטור ורתו של עובד, אף אם מיד וללא הפסקה לאחר סיום שירותו עקב הפיטורים או ההתפטרות נתקבל שנית לשירות; הוראה זו אינה גורעת מהאמור בסעיף 12 (4);

(2) התפטר או פוטר עובד מחלק של משרתו בלבד וקיבל הטבות פרישה עקב ההתפטרות או הפיטורים, יראו את שירותו בחלק המשרה שבעדו שולמו הטבות הפרישה כשירות שרציפותו נפסקה.

3. במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא:

חלפת סעיף 9

9. (א) שר הבריאות ימנה ועדה רפואית לעררים.
 (ב) שר הבריאות, בהתייעצות עם שר האוצר, יקבע את דרכי מינויה של הועדה הרפואית לעררים ואת דרכי הרכבתה לכל עדר.
 (ג) הודעה על מינוי ועדה רפואית לעררים ועל מענה תפורסם ברשומות.

* נתקבל בכנסת ביום ב' באב תשכ"ז (7 באוגוסט 1967); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 673, תשכ"ז, עמ' 2.
 1 ס"ח תשט"ו, עמ' 135; תשכ"א, עמ' 51; תשכ"א, עמ' 173; תשכ"ג, עמ' 59; תשכ"ד, עמ' 64; תשכ"ה, עמ' 120; תשכ"ה, עמ' 290.
 2 ס"ח תשי"ט, עמ' 86.

- (1) במקום הגדרת "המשכורת השנתית" יבוא: "המשכורת השנתית", לגבי עובד שפרש משירותו - המשכורת הקובעת של העובד במועד פרישתו כפול שנים עשר;
  - (2) ההגדרה "היום הקובע" - תימחק;
  - (3) בהגדרה "המשכורת הקובעת", במקום "ביום הקובע הסמוך שלפני" יבוא "באחד לחודש שבו חל";
  - (4) אחרי הגדרת "תוספת קבועה" יבוא: "ממוצע משוקלל" - השבר היוצא מחיבור המכפלות של כל אחד משיעורי חלקיות המשרה במספר החדשים שבהם שירת העובד לפי אותם שיעורים, וחלוקת סך-הכל במספר כל החדשים שבהם שירת.
- (ב) תחילתו של סעיף קטן (א) (2) ו-(3) היא ביום כ"א בניסן תשכ"ז (1 במאי 1967), ותחילתו של סעיף קטן (א) (4) היא ביום תחילתו של החוק העיקרי.

- כללים לחישוב המשכורת הקובעת
- (1) כללה המשכורת הקובעת תוספת משפחה - תחושב התוספת לפי הרכב משפחתו של האדם באחד לחודש שבו חל אותו זמן;
  - (2) היה באותו זמן סולם המשכורת שונה מן הסולם שהיה בשעת פרישתו של פלוני מהשירות - תחושב המשכורת הקובעת לפי הסולם המחייב באחד לחודש שבו חל אותו זמן, בתיאומים שנקבעו על ידי ועדת השירות;
  - (3) "תוספת משפחה", לענין סעיף זה - לרבות כל הטבה המשתלמת לעובד בזכות בני משפחתו.
- (ב) תחילתו של סעיף זה היא ביום כ"א בניסן תשכ"ז (1 במאי 1967), ולגבי התקופה שלפני תחילתו חל סעיף זה על חישובי המשכורת הקובעת בשינויים אלה:
- (1) בהגדרת "המשכורת הקובעת" שבסעיף 10 לחוק העיקרי וכן בסעיף 11 לחוק העיקרי - במקום המלים "באחד לחודש שבו חל", בכל מקום שהן, יבוא "ביום הקובע הסמוך לפני";
  - (2) "היום הקובע", לענין זה - היום הראשון של שנת הכספים או היום הראשון בחודש הרביעי, השביעי או העשירי בשנת הכספים;
  - (3) בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "ועדת השירות" יבוא "הממשלה".

- כללים לחישוב המשכורת הקובעת של עובד במשרה חלקית
- 113 א. בחישוב המשכורת הקובעת של עובד שהועסק בכל תקופת שירותו או בחלק ממנה במשרה חלקית יחולו הוראות מיוחדות אלה:
- (1) הועסק העובד במשרה חלקית ששיעור חלקיותה לא נשחנה במשך כל תקופת שירותו - תהא משכורתו הקובעת בזמן פלוני המשכורת, לרבות התוספות הקבועות, המגיעה באחד לחודש שבו חל אותו זמן לעובד שדרגתו ותחילתו

משרתו כדרגה וחלקיות המשרה שהיו לעובד שהועסק כאמור
ערב פרישתו מהשירות;

(2) הועסק העובד במשרה חלקית ששיעור חלקיותה נשתנה
מתקופה לתקופה – תהא משכורתו הקובעת שיעור יחסי
של משכורתה הקובעת של המשרה המלאה, והוא כממוצע
המשוקלל של שיעורי חלקיות משרתו, בתקופות השונות של
שירותו; הוא הדין אם הועסק העובד בחלק מתקופת שירותו
במשרה מלאה;

(3) עלתה תקופת שירותו של העובד על 420 חודש, יחושב
הממוצע המשוקלל לפי שיעורי חלקיות המשרה כ-420 חודשי
השירות הנותרים ביותר לזכאי לגימלה;

(4) נסתיים שירותו של עובד מסיבת מוות או מצב בריאות
לקוי, יחושב הממוצע המשוקלל, לענין קיצבת השאירים של
עובד שנפטר בזמן שירותו וקיצבה ששיעורה נקבע לפי דרגת
נכותו של הזכאי, לפי שיעורי חלקיות המשרה בתקופות
הנקובות להלן, אם חישוב זה נוח יותר לזכאי לגימלה מן
החישוב לפי פסקאות (2) ו-(3):

(א) חמש שנות השירות האחרונות שלפני הפרישה –
אם נפטר העובד או פוטר מסיבת מצב בריאות לקוי
כשדרגת נכותו היא 25% או יותר;

(ב) עשר שנות השירות האחרונות שלפני הפרישה –
בכל מקרה אחר;

(5) נסתיים שירותו של עובד מסיבת מוות או מצב בריאות
לקוי, אך היתה חלקיות משרתו בשעת פרישתו גבוהה מהממוצע
המשוקלל לפי פסקאות (2), (3) או (4), תחושב המשכורת
הקובעת, לענין קיצבת השאירים של עובד שנפטר בזמן שירותו
וקיצבה ששיעורה נקבע לפי דרגת נכותו של הזכאי, לפי
חלקיות המשרה בשעת הפרישה, ובלבד שתוך כלל תקופת
שירותו שירת תקופת מינימום במשרה שחלקיותה אינה נמוכה
מחלקיות המשרה בשעת הפרישה;

תקופת המינימום היא ששים חודש כשוטר או כסוהר או
אם סיבת הפרישה היתה פטירתו של העובד או פיטוריו מסיבת
מצב בריאות לקוי כשדרגת נכותו 25% או יותר, ובכל מקרה
אחר – מאה ועשרים חודש;

(6) תקופה שבה הועסק העובד במשרה חלקית תיחשב
כתקופה שבה הועסק במשרה מלאה או במשרה שחלקיותה
גבוהה יותר, אם שולמו בעדה על ידי העובד או מטעמו,
בהסכמת נציב השירות ולשם רכישת זכות גימלה, תשלומים
לאוצר המדינה ששיעורם חושב לפי כללים שנקבעו בתקנות
על בסיס ההפרש שבין משכורתו של העובד במשרתו החלקית
לבין המשכורת של המשרה המלאה או המשכורת של המשרה
שחלקיותה גבוהה יותר, הכל לפי הענין.

13.ב. (א) שירותו של עובד שחלקיות משרתו אינה מגיעה כדי שליש לא יובא בחשבון גימלתו של זכאי לגימלה, לצורך חישוב תקופת השירות ולצורך חישוב המשכורת הקובעת, זולת לענין –

- (1) קיצבת שאירים של עובד שנפטר בזמן שירותו ושירת חמש שנים לפחות במשרה שחלקיותה היא שליש או יותר;
- (2) קיצבה ששועורה נקבע על פי דרגת נכותו של הזכאי אם פוטר מסיבת מצב בריאות לקוי כשדרגת נכותו 25% או יותר – לאחר ששירת חמש שנים לפחות במשרה שחלקיותה היא שליש או יותר;
- (3) קיצבה ששועורה נקבע על פי דרגת נכותו של הזכאי, אם פרש מסיבת מצב בריאות לקוי ופסקה (2) אינה חלה עליו – לאחר ששירת עשר שנים לפחות במשרה שחלקיותה היא שליש או יותר;
- (4) שירותו של עובד עד יום פרסום חוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון מס' 7), תשכ"ז–1967.

(ב) תקופת שירות חלקי לא תפסיק את רציפות השירות, אף אם אין היא מובאת בחשבון כאמור בסעיף זה.

13.ג. (א) הועסק עובד בעת אחת במשרה מלאה אחת ובמשרה או במשרות נוספות, תחושב הגימלה על יסוד המשרה המלאה בלבד.

שירות ביותר
ממשרה אחת

(ב) הועסק עובד בעת אחת במספר משרות חלקיות העולות ביחד על משרה מלאה, לא יהיו הוא ושאייריו זכאים לגימלה בעד אותה תקופה אלא בשל משרה מלאה אחת, ולענין זה יראו כחלק העודף על משרה מלאה את העבודה במשרות שבהן משכורתו הקובעת היא הגמוכה ביותר.

(ג) תחילתו של סעיף 13 לחוק העיקרי היא ביום תחילתו של החוק העיקרי;

אולם –

(1) לגבי התקופה שלפני כ"א בניסן תשכ"ז (1 במאי 1967) יבוא במקום המלים "ב"1 לחודש שבו חל אותו זמן" שבפסקה (1) של סעיף 13 א "ביום הקובע הסמוך לפני אותו זמן", ו"היום הקובע", לענין זה, הוא היום הראשון של שנת הכספים והיום הראשון בחודש הרביעי, השביעי או העשירי בשנת הכספים;

(2) בחישוב המשכורת הקובעת של מי שפרש מהשירות לפני מועד התחילה כאמור בסעיף 59 (א) לחוק זה יבוא במקום פסקאות (4) ו"5 של סעיף 13 א:

"(4) נסתיים שירותו של עובד מסיבת מוות או מצב בריאות לקוי, יחושב הממוצע המשוקלל, לענין קיצבת השאירים של עובד שנפטר בזמן שירותו ולענין קיצבה לפי סעיף 17 (ב), לפי שיעור חלקיות המשרה בחמש שנות השירות האחרונות שלפני הפרישה, אם חישוב זה נוח יותר לזכאי לגימלה מהחישוב לפי פסקאות (2) ו"3);

(5) נסתיים שירותו של עובד מסיבת מוות או מצב בריאות לקוי, אך היתה חלקיות משרתו בשעת פרישתו גבוהה מהממוצע המשוקלל לפי פסקאות (2), (3) או (4), תחושב המשכורת

הקובעת, לענין קיצבת השאירים של עובד שנפטר בזמן שירותו ולענין קיצבה לפי סעיף 17 (ב), לפי חלקיות המשרה בשעת הפרישה, ובלבד שבתוך כלל תקופת שירותו שירת ששים חודש במשרה שחלקיותה אינה נמוכה מחלקיות המשרה בשעת הפרישה.

7. בסעיף 14 לחוק העיקרי, במקום פסקה (2) יבוא:

תיקון סעיף 14

"(2) מי שפוטר לאחר חמש שנות שירות מסיבת מצב בריאות לקוי כשדרגת נכותו היא 25% או יותר;

(3) מי שפוטר לאחר עשר שנות שירות מסיבת מצב בריאות לקוי כשפסקה (2) אינה חלה עליו;

(4) מי שפוטר לאחר עשר שנות שירות מסיבה אחרת כשהוא בגיל 40 או יותר ולא נפסל לשירות המדינה לפי החלטת בית-הדין למשמעת; אלא שאם פוטר כאמור על פי החלטת בית-הדין למשמעת, בלי שנפסל לשירות, ולפני שהגיע לגיל 60, או לגיל 55 לאחר עשרים וחמש שנות שירות, רשאי בית-הדין להחליט שאינו זכאי לקיצבת פרישה, כולה או מקצתה."

8. אחרי סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 14א

14א. על אף האמור בסעיף 43 לחוק החיילים המשוחררים – עובד שהת-גייס לשירות קבע לא ייחשב, לצורך קביעת זכויותיו לגימלה, כעובד שפוטר."

"דין מתגייס לשירות קבע

9. (א) האמור בסעיף 16 לחוק העיקרי יסומן (א), ובמקום הסיפה יבוא:

תיקון סעיף 16

"אולם נציב השירות רשאי, באישור ועדת השירות ובהסכמת העובד, להרשות את המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 65 לתקופה שלא תעלה על התקופה שיקבע, אם הוכח להנחת דעתה של ועדת השירות שהעובד מסוגל להמשיך בעבודה במשרתו."

(ב) אחרי סעיף קטן (א) לסעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:

"(1) עובד ששירת עשר שנים לפחות והגיע לגיל 60, רשאי נציב השירות להחליט גם על יציאתו לקיצבה לגבי חלק ממש-רתו בלבד, ואם הגיע העובד לגיל 65 והוכח להנחת דעתה של ועדת השירות שהעובד מסוגל להמשיך בעבודה חלקית במשרתו – יהא נציב השירות, באישור ועדת השירות, רשאי להרשות את המשך העסקתו של העובד לגבי חלק ממשרתו ולתקופה שלא תעלה על התקופה שיקבע; כל החלטת נציב השירות לפי פסקה זו תעונה הסכמת העובד.

(2) קיצבתו של עובד כאמור, כל עוד הוא מוסיף לשרת במשרה חלקית, תחושב באופן יחסי לחלק המשרה שלגביו הוצא לקיצבה; לא הגיעה חלקיות המשרה שבה הוסיף העובד

לשרת כדי השיעור הבא בחשבון לענין סעיף 13ב – תחושב כלל קיצבתו, לאחר פרישתו מהמשרה החלקית שבה הוסיף לשרת, בכפוף לאמור בסעיף 40 (א), כאילו הוצא לקיצבה מלאה במועד שבו הוצא לקיצבה לגבי החלק הראשון של משרתו.

(ג) שר האוצר, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות את התנאים והדרכים לשימוש בסמכויות של נציב השירות ושל ועדת השירות לפי סעיף זה, לרבות תקופות המקסימום להארכת השירות.

(ד) עובד הרואה את עצמו נפגע על ידי הוצאתו לקיצבה לפני הגיעו לגיל 65, רשאי לערור על החלטת נציב השירות בפני ועדת השירות תוך תקופה ובדרך שנקבעו בתקנות; ועדת השירות תינתן הזדמנות לנציגות עובדי המדינה להשמיע את דבריה ורשאית היא לקבל את הערר או לאשר את החלטת הנציב, כלי שינויים או בשינויים שתמצא לגכון, והחלטתה תהא סופית.”

תוספת סעיף 16א

10. אחרי סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:

16א. (א) עובד היוצא לקיצבה לפי סעיף 15 יתן הודעה מוקדמת על רצונו לצאת לקיצבה, במועד ובדרך שנקבעו בתקנות.

”מתן הודעה מוקדמת

(ב) נציב השירות יתן לעובד הודעה מוקדמת על החלטתו להוציא לקיצבה, במועד ובדרך שנקבעו בתקנות.

(ג) פרש העובד בלי שניתנה הודעה מוקדמת כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), רואים אותו, לענין הזכויות לגימלה, כאילו פרש בתום התקופה שנקבעה למתן ההודעה ותחילתה ביום הפרישה בפועל, או המתחילה ביום מתן אותה הודעה – אם ניתנה הודעה מוקדמת על הפרישה למועד קודם לתום התקופה שנקבעה; לענין הזכויות למשכורת בעד התקופה האמורה ופיצוי על אימתן ההודעה, יהא דין יציאה או הוצאה לקיצבה בלא הודעה מוקדמת כאמור כדין התפטרות או פיטורים ללא הודעה מוקדמת.”

תיקון סעיף 17

11. בסעיף 17 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בסופו יבוא:

”אולם אם הועסק העובד בכל תקופת שירותו או בחלק ממנה במשרה חלקית, יכולה הקיצבה לעלות על שבעים אחוז ממשכורתו הקובעת, ובלבד שלא תעלה על שבעים אחוז מהמשכורת הקובעת של העובד המחושבת כאילו עבד במשרה מלאה בכל תקופת שירותו.”

תוספת סעיף 17א

12. (א) אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:

17א. (א) אדם שדרגת נכותו קובעת את שיעור קיצבתו, כל זכות שבעדה קיבל או היה זכאי לקבל פיצויים או הטבות אחרות מאוצר המדינה וסעיף 50 אינו חל עליה, לא תובא בחשבון לענין חישוב קיצבתו או קיצבת שאריו, אלא אם הוחזר לאוצר המדינה אותו חלק מהפיצויים או ההטבות שקיבל הבא לפצותו על תקופת נכות שהוא זכאי בה גם לקיצבה, או אם יותר על החלק האמור, הכל לפי הענין.

”מתי לא תובא נכות בחשבון

(ב) מי שנתמלאו בו אלה:

- (1) דרגת נכותו קובעת את שיעור קיצבתו;
- (2) סעיף 50 אינו חל על אותה נכות;
- (3) קיבל בעד הנכות פיצויים שלא מאוצר המדינה לפי כל חובה חוקית, פרט לחוזה ביטוח, או מענק מהמוסד לביטוח לאומי, מבלי ששולם לאוצר המדינה אותו חלק מהם הבא לפצותו על תקופת נכותו שבה זכאי הוא גם לקיצבה לפי חוק זה, או קיבל בעדה קיצבה מהמוסד לביטוח לאומי;

כל נכות שבעדה קיבל פיצויים, מענק או קיצבה כאמור לא תבוא בחשבון לענין חישוב קיצבתו או קיצבת שאיריו לפי חוק זה.

(ג) נגרמה לעובד על ידי צד שלישי נכות העשויה לקבוע את שיעור קיצבתו, וסעיף 50 אינו חל עליה, חייב הוא להודיע על כך לממונה במועד ובדרך שנקבעו בתקנות ולעשות כל פעולה סבירה שהממונה ידרוש ממנו כדי לקבל פיצויים מהצד השלישי; למטרה זו רשאי הממונה לדרוש מהעובד למסור למי שיוורה יפוי-כח להגיש נגד הצד השלישי על חשבון אוצר המדינה תביעה לפיצוי מלא או חלקי על הנכות, הכל כפי שיוורה הממונה; לא עשה העובד את המוטל עליו לפי סעיף קטן זה, לא תובא הנכות בחשבון לענין חישוב קיצבתו או קיצבת שאיריו.

(ד) שר האוצר, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר חישוב חלק הפיצויים או המענק שיש להחזירו או לשלמו לאוצר המדינה לפי סעיף זה, בדבר אופן החזרתו ובכל ענין אחר הנוגע לביצוע סעיף זה; בין השאר רשאי הוא לקבוע בתקנות אלה כי תשלומי פיצויים או מענק בעד נכות יובאו בחשבון לענין חישוב הגימלאות לפי סעיף זה רק אם נתקבלו על ידי העובד תוך תקופה מסויימת לפני פרישתו שתיקבע באותן תקנות.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על מי שפרש מהשירות לפני יום פרסום חוק זה ועל שאיריו.

תיקון סעיף 18. 13. (א) בסעיף 18 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "לפי סעיפים 14(2)" יבוא "לפי סעיפים 14(2), (3) או (4)", ובסוף פסקה (2) יבוא: "ובהגיעו לגיל 60 היה זכאי לתוספת משפחה בגלל אותם בני משפחה שבגללם היה זכאי לתוספת משפחה בשעת פרישתו";

(2) האמור בסעיף קטן (ב) יסומן (ג) ואחרי סעיף קטן (א) יבוא:
" (ב) היה הזכאי לקיצבת פרישה כאמור עובד במשרה חלקית, תחושב הקיצבה שהיתה מגיעה לו אילו שירת בדרגתו האחרונה עד שהיה מגיע לגיל 60, לפי חלקיות המשרה שלפיה מחושבת הקיצבה של אותו עובד בזמן פיטוריו."

(ב) תחילתו של סעיף קטן (א)(2) היא מיום תחילתו של החוק העיקרי.

14. אחרי סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא:

18א. עובד – למעט שוטר וסוהר – שפוטר אחר חמש שנות שירות מסיבת מצב בריאות לקוי כשדרגת נכותו נמוכה מ-25% והוא זכאי עקב פיטורים אלה לפיצויי פיטורים, ישולם לו נוסף לפיצויים אלה מענק כשיעור של אחוז אחד מסכום הפיצויים לכל אחוז מאותה דרגת נכות."

מענק לבעל דרגת נכות נמוכה מ-25%

תוספת סעיף 18א

"ברירת זכאי
לקיצבת פרישה
שחזר לשירות

19. (א) זכאי לקיצבת פרישה שחזר לשירות יהיה רשאי להודיע בכתב, כי במקום זכותו לקיצבה בעד שירותו הקודם הוא בחר בצירוף תקופת שירותו הקודם לתקופת שירותו החוזר.

(ב) הודעה לפי סעיף קטן (א) תימסר תוך שנים-עשר חדשים מהמאוחר מאלה:

- (1) יום סיום תקופת הנסיון בשירות החוזר, ואם לא חלה בו תקופת נסיון – יום שחזר העובד לשירות;
  - (2) יום שמי שנקבע בתקנות הודיע לעובד על זכותו לפי סעיף קטן (א);
- אולם לא לאחר שפרש העובד מהשירות החוזר.

דין עובד שצירף
תקופת שירות

19א. הודיע עובד כאמור בסעיף 19, יחולו הוראות אלה:

(1) זכותו לקיצבה בעד שירותו הקודם בטלה מיום שחזר לשירות, והוא חייב להחזיר לאוצר המדינה, בשיעורים שנקבעו בתקנות, את סכומי הקיצבה שקיבל בעד התקופה שבה שירת שירות חוזר;

(2) תקופת שירותו הקודם תצורף לתקופת שירותו החוזר;

(3) קיבל העובד בעת פרישתו מהשירות הקודם מענק לפי סעיף 18, יחזיר לאוצר המדינה, בתנאים, לרבות תשלום בשיעורים, שנקבעו בתקנות, חלק יחסי מן המענק ששיעורו כיהס בין התקופה המתחילה עם חזרתו לשירות החוזר ומסת-יימת בהגיעו לגיל 60, לבין התקופה המתחילה עם פרישתו מהשירות הקודם ומסתיימת בהגיעו לגיל 60;

(4) על אף האמור בפסקה (3) רשאי העובד, במקום להחזיר חלק מן המענק כאמור באותה פסקה, לדרוש כי, בחישוב הקיצבה שתגיע אחרי פרישתו מהשירות החוזר, יראו את משרתו בשירות הקודם כמשרה חלקית בלבד, ואם היתה המשרה חלקית – כמשרה ששיעור חלקיותה קטן ממה שהיתה למעשה, הכל לפי שיעורים, כללים ותנאים שנקבעו בתקנות; אולם פסקה זו לא תחול אם כתוצאה מאותו חישוב תרד חלקיות המשרה בשירות הקודם מתחת לשיעור המובא בחשבון לענין סעיף 13ב;

(5) היוון העובד חלק מקיצבתו בעד שירותו הקודם, יראו, בחישוב הקיצבה שתגיע אחרי פרישתו מהשירות החוזר, את משרתו בשירות הקודם כמשרה חלקית ששיעור חלקיותה כיהס שבין החלק הבלתי מהוון של הקיצבה בעד השירות הקודם לבין קיצבה מלאה לפני ההיוון;

(6) הוון חלק מקיצבה כאמור בפסקה (5) בעד תקופה מסו-יימת בלבד, תשולם הקיצבה לפי האמור בפסקה (5) אחרי הפרישה מהשירות החוזר, רק במשך פרק הזמן שבו עולה התקופה שבעדה הוונה הקיצבה על התקופה שבה הגיעה לזכאי קיצבה מוקטנת עקב ההיוון לפני תחילתו של השירות

החוזר; תם אותו פרק זמן, תשולם הקיצבה כאילו לא הוון חלק מהקיצבה בעד השירות הקודם;
(7) המשכורת הקובעת, לענין חישוב הקיצבה שתגיע לאחר הפרישה מהשירות החוזר, תחושב לפי דרגתו של העובד בזמן פרישתו הראשונה או האחרונה, הכל לפי הדרגה הגבוהה יותר.”

תיקון סעיף 22

16. (א) האמור בסעיף 22 לחוק העיקרי יסומן (א).

(ב) (1) בפסקה (1) לסעיף 22(א) לחוק העיקרי, בסופה, במקום “חמישים אחוז” יבוא “ששים אחוז, ובלבד שלא תעלה על ארבעים אחוז ממשכורתו הקובעת של הזכאי לקיצבת פרישה שנפטרו”.

(2) סעיף קטן זה חל לגבי הזמן שלאחר תחילתו, גם על מי שהיה זכאי לקיצבה ערב תחילתו.

(ג) אחרי סעיף 22(א) לחוק העיקרי יבוא:

“ (ב) קיצבה שהיתה מגיעה לזכאי אילולא נפטרו – כאמור ברישה לסעיף קטן (א) – היא הקיצבה שהיה מקבל אותה תכוף לפני פטירתו אילולא הוראות סעיפים 23, 26, 28 ו-40(ב).

(ג) הופחתה או נשללה קיצבתו של זכאי לפי סעיפים 45 או 51, יראו בקיצבתו שהיתה מגיעה לו אילולא נפטרו את הקיצבה כאמור בסעיף קטן (ב) כפי שהופחתה או נשללה.”

(ד) תחילתו של סעיף 22(ב) לחוק העיקרי היא מיום תחילתו של החוק העיקרי.

תיקון סעיף 23

17. (א) בסעיף 23 לחוק העיקרי, סעיפים קטנים (ג), (ד) ו-(ה) והסיפה יסומנו כסדרם (ו), (ז), (ח) ו-(ט) ובמקום סעיף קטן (ב) יבוא:

“ (ב) מי שזכאי לקיצבה לפי חוק זה והוא זכאי גם לקיצבת ביטוח – תנוכה מקיצבתו לפי חוק זה מחצית קיצבת הביטוח או שליש קיצבתו לפי חוק זה, הכל לפי הסכום הקטן יותר; בהיוון חלק מהקיצבה לפי חוק זה, ייחשב השליש מקיצבתו לפי חוק זה כאילו לא היוון.

(ג) הניכוי האמור בסעיף קטן (ב) יחושב לפי קיצבת הביטוח המשתלמת באחד לחודש שבעדו מגיעה הקיצבה לפי חוק זה.

(ד) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב) לא יפחת, עקב ניכוי לפיו בלבד, צירוף הקיצבה לפי חוק זה וקיצבת הביטוח המגיעות לאותו זכאי, מסכום מינימום שהוא 200 לירות כשלאותו זכאי משתלמת תוספת לקיצבת הביטוח בזכות אדם התלוי בו, 167 לירות כשחוספת כאמור אינה משתלמת, או סכום אחר שקבע שר האוצר, באישור ועדת העבודה של הכנסת, בשים לב לכל הנסיבות המחייבות את השינוי.

(2) פחת צירוף הקיצבה לפי חוק זה וקיצבת הביטוח כאמור מסכום המינימום – לא יבוצע כל ניכוי לפי סעיף זה.

(3) “הקיצבה לפי חוק זה”, לענין סעיף קטן זה –

(א) הקיצבה שהיתה משתלמת אלמלא הוראות סעיף 28, ובקיצבה מהוונת – הקיצבה שהיתה משתלמת אלמלא הוונה;

(ב) לרבות כל גימלאות הכפל שאותו אדם זכאי להן לפי סעיף 26, כפי שהופחתו לפי אותו סעיף.
(ה) היה הזכאי לקיצבה לפי חוק זה עובד במשרה חלקית לפני

פרישתו –

(1) יבוא בחשבון, לענין הניכוי לפי סעיף קטן (ב), רק אותו חלק של קיצבת הביטוח שיחסו לכלל קיצבת הביטוח כחס שבין המשכורת הקובעת שלפיה משתלמת קיצבתו של אותו עובד לפי חוק זה לבין המשכורת הקובעת של העובד המחושבת כאילו עבד במשרה מלאה בכל תקופת שירותו;
(2) יחול סעיף קטן (ד), אולם סכומי המינימום כאמור בו יוקטנו לפי היחס שבפסקה (1).”

(ב) סעיף זה חל, לגבי הזמן שלאחר תחילתו, גם על מי שהיה זכאי לקיצבה ערב תחילתו; אולם תחילתו של סעיף 23 (ה) (1) לחוק העיקרי היא מיום תחילתו של החוק העיקרי.

18. (א) בסעיף 24 (א) לחוק העיקרי, במקום הסיפה המתחילה במלים “ובלבד שסך כל הקיצבאות” יבוא “ובלבד –

(1) ששיעור הקיצבה שיקבע הממונה לשאיר פלוני מהשאירים כאמור לא יעלה על שיעור הקיצבה שהיתה מגיעה לאותו שאיר אילולא הוראות סעיף זה;
(2) שסך כל הקיצבאות שיקבע הממונה יהיה השיעור הקיצוני או סך כל הקיצבאות שהיו מגיעות לשאירים אלמלא הוראות סעיף זה, הכל לפי הסכום הקטן יותר.”

(ב) בסעיף 24 (ב) לחוק העיקרי, במקום “בסעיף 23 (ד)” יבוא “בסעיף 23 (ז).”

(ג) סעיף זה חל, לגבי הזמן שלאחר תחילתו, גם על מי שהיה זכאי לקיצבה ערב תחילתו.

החלפת סעיף 25

19. במקום סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

25. (א) אלמנה שהיא זכאית לקיצבה ונישאה – ישולם לה מענק כקיצבה שהיתה זכאית לה לאחרונה לפני נישואיה כפול שלושים ושש, ובאלמנה שבגלל האמור בסעיף 24, 28 או 29 משלמים לה קיצבה בשיעור מופחת או אין משלמים לה קיצבה, תיחשב כקיצבה לענין זה הקיצבה שהיתה זכאית לה אילולא הוראות הסעיפים האמורים.

(ב) מענק ששולם לאלמנה לפי סעיף 30 (א) ינוכה מהמענק המש-
תלם לפי סעיף קטן (א).

(ג) מחצית המענק לפי סעיף זה תשולם לאלמנה עם הגשת בקשתה לכך, אך לא לפני הנישואין, והמחצית השניה – כתום שנתיים לאחר הנישואין.

(ד) הופקעו הנישואין השניים במות בן-הזוג תוך שנתיים מיום שנתיים, או הופקעו בכל זמן שהוא כתוצאה מהליכים שהחלו בהם תוך שנתיים מיום שנתיים, תשולם לאשה מיום הפקעת הנישואין אותה קיצבה שהיתה משתלמת לה אותה שעה אילולא נישאה, אולם אם כבר שולם לה מענק או מחציתו לפי סעיף זה, יופחת שיעור הקיצבה עד אשר הסכום שיופחת יהיה שווה לסכום המענק שקיבלה, ובלבד שלא יופחת שיעור הקיצבה בשום חודש מעל למחציתה.

“מענק לאלמנה
שנישאה

(ה) פקעה זכותה של האשה לקיצבה לפני שסך כל ההפחות לפי סעיף קטן (ד) הגיע כדי שיעור המענק שקיבלה, תהיה היתרה חוב של האשה או של עובונה לאוצר המדינה.

20. (א) במקום סעיף 26 לחוק העיקרי יבוא:

26. (א) בסעיף זה, "גימלאות כפל" — שתי קיצבאות לפי חוק זה, או קיצבה אחת לפי חוק זה, בצירוף אחת או יותר מגימלאות אלה:

(1) קיצבה בגלל פגיעה בעבודה לפי חוק הביטוח הלאומי תשי"ד—1953³;

(2) פיצויים שברעיים לפי פקודת הפיצויים לעובדים, 1947⁴;

(3) קיצבה או תשלום כיוצא בה המשתלמים מאוצר המדינה לפי חוק אחר או לפי הסכם או הסדר כלשהו, למעט גימלה לפי חוקי השיקום כמשמעותם בסעיף 27;

(4) קיצבה או תשלום כיוצא בה המשתלמת על פי חוק אחר או הסכם או הסדר כלשהו מקופה ציבורית שנקבעה לענין סעיף 28, או מקרן פנסיה או מקרן תגמולין שהקופה הציבורית קשורה בהן לצורך קיצבה או תשלום כאמור.

(ב) היה אדם זכאי לגימלאות כפל וסך כולם, לרבות אותו חלק מהן שהיוון, עלה על 70% מהמשכורת הקובעת, תופחת הקיצבה לפי חוק זה או אחת משתי הקיצבאות לפיו, הכל לפי הענין, בסכום שבו עודף סך כל גימלאות הכפל על 70% מהמשכורת הקובעת; הוראה זו לא תחול על קיצבת יתום ועל קיצבה שלא לפי חוק זה המגיעה מכוח שירות בממשלת ארץ-ישראל.

(ג) על אף האמור בכל חוק אחר, אם היה הזכאי לקיצבה לפי חוק זה, זכאי לקיצבה מופחתת לפי חוק אחר בשל קיצבה לפי חוק זה, תהיה ההפחתה של כל קיצבה בסכום שייחסו לכלל הסכום שיש להפחית אילו היתה ההפחתה נעשית על פי הוראות סעיף קטן (ב) כיהס של כל קיצבה וקיצבה אל סכומן הכולל של הקיצבאות לפני ההפחתה.

(ד) המשכורת הקובעת לענין סעיף זה תהא המשכורת הקובעת שלפיה מחושבת כל קיצבה לפי חוק זה, או המשכורת שלפיה מחושבות הגימלאות האחרות, הכל לפי המשכורת הגבוהה יותר; לא היו הגימלאות האחרות מחושבות על בסיס משכורת, תיקבע המשכורת לענין סעיף זה בהתאם לעקרונות שלפיהם מחושבת המשכורת הקובעת; חל סעיף 13א על המשכורת הקובעת לפי חוק זה, תבוא במקומה המשכורת הקובעת המחושבת כאילו עבד העובד במשרה מלאה בכל תקופת שירותו.

(ה) שירת עובד כעת אחת בשירות המדינה ובגוף שקופתו נקבעה כקופה ציבורית לענין סעיף 28, וסך כל הקיצבאות והגימלאות המגיעות עקב שירות כאמור עודף על הקיצבה שהיתה מגיעה אילו בתקופה האמורה שירת בשירות המדינה במשרה מלאה, במשכורת השווה למשכורת הקובעת כאמור בסעיף קטן (ד) — תופחת הקיצבה לפי חוק זה בעודף כאמור.

(ו) סעיף זה אינו גורע מהאמור בסעיף 17א.

³ ס"ח תשי"ד, עמ' 6.

⁴ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1604, עמ' 193.

(ב) סעיף קטן (א) אינו חל על קיצבה לפי החוק העיקרי של מי שלפני תחילתו של חוק זה היה זכאי לה ולגימלה מן המפורטות בסעיף 26 (א) לחוק העיקרי, למעט קיצבה שניה לפי החוק העיקרי וקיצבה בגלל פגיעה בעבודה לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953 (להלן בסעיף זה — קיצבת פגיעה בעבודה).

(ג) מי שהיה לפני תחילתו של חוק זה לזכאי לשתי קיצבאות לפי החוק העיקרי וכח באחת מהן, יהא זכאי לקבל את שתי הקיצבאות לגבי הזמן שלאחר תחילתו של חוק זה, בכפוף לאמור בסעיף קטן (א); אולם אם שולמו פיצויי פיטורים עקב פרישה מן השירות שהיתה מזכה אותו בקיצבה אילו סעיף קטן (א) עמד בתוקף אותה שעה, לא תבוא בחשבון תקופת שירותו אותה תקופה שבעדה שולמו הפיצויים.

(ד) מי שלפני תחילתו של חוק זה פרש מהשירות בנסיבות שהיו מזכות אותו או את שאריו, לפי בחירתם, בקיצבה לפי החוק העיקרי או בקיצבת פגיעה בעבודה, יחולו עליו הוראות מיוחדות אלה:

(1) בחר הזכאי לקיצבה כאמור בקיצבת פגיעה בעבודה, יהא זכאי גם לקיצבה לפי החוק העיקרי לגבי הזמן שלאחר תחילתו של חוק זה, בכפוף לאמור בסעיף קטן (א); אולם אם שולמו עקב הפרישה פיצויי פיטורים, לא תבוא בחשבון הקיצבה לפי החוק העיקרי תקופת השירות שבעדה שולמו הפיצויים;

(2) בחר אותו זכאי בקיצבה לפי החוק העיקרי, יהא זכאי גם לקיצבת פגיעה בעבודה לגבי הזמן שלאחר תחילתו של חוק זה, בכפוף לאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שהתביעה לקיצבת פגיעה בעבודה הוגשה על ידו תוך שנים-עשר חדשים מאירוע המקרה שהיה מזכה אותו בקיצבת פגיעה בעבודה לולא בחר בקיצבה לפי החוק העיקרי, או שהמוסד לביטוח לאומי שילם לאוצר המדינה פיצוי לפי סעיף 50 לחוק העיקרי על הגימלה ששילם או שהוא עתיד לשלם;

(3) על אף האמור בפסקה (2) רשאי המוסד לביטוח לאומי לשלם קיצבת פגיעה בעבודה, כולה או מקצתה, אף אם נתבעה אחרי המועד האמור באותה פסקה.

21. (א) בסעיף 27 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א), בהגדרת "חוקי השיקום", אחרי "חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954" יבוא "וכל חוק אחר ששר האוצר, לאחר התייעצות עם ועדת העבודה של הכנסת, קבע בצו כחוק שיקום לענין חוק זה";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) הזכאי עקב מאורע אחד לגימלה לפי פרק זה ולגימלה לפי חוקי השיקום — הברירה בידו לבחור באחת מהן; אולם משפרש עובד מהשירות ועקב הפרישה היה לזכאי גם לגימלה לפי חוקי השיקום מחמת שינוי בשיעור הכנסותיו, לא יגרע הדבר מזכויותיו לגימלות לפי חוק זה";

(3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הזכאי שלא עקב מאורע אחד לגימלה לפי חוק זה ולגימלה לפי חוקי השיקום, יהא זכאי לקבל את שתי הגימלות גם יחד."

(ב) סעיף קטן (א) (3) יחול, לגבי הזמן שלאחר תחילתו, אף על מי שפרש מן השירות לפני תחילתו, ובלבד שאם קיבל הטבות פרישה מאוצר המדינה עקב הפרישה מן השירות, החזרו הטבות אלה לפי כללים ותנאים שנקבעו בתקנות.

"(ב) לענין סעיף קטן (א) תחושב המשכורת הקיימת לפי המשכורת שקיבל הזכאי לקיצבה מאוצר המדינה או מקופה ציבורית בעד החודש שבו מגיעה הקיצבה.

(ג) חל סעיף 13א על החישוב של המשכורת הקובעת, יובא בחשבון לצורך ההפחתה לפי סעיף קטן (א) רק אותו חלק ממשכורתו הקיימת של הזכאי לקיצבה ששיעורו כיהס שבין חלקיות משרתו של העובד שלפיה מחושבת משכורתו הקובעת לבין משכורת של משרה מלאה.

(ד) זכאי לקיצבת פרישה שתכוף לפני פרישתו עבד במשרה חלקית ושנתמלאו בו אלה:

- (1) ערב פרישתו עבד במשרה נוספת בשירות המדינה או בגוף שנקבע כקופה ציבורית לענין סעיף זה, ומשרה זו אינה מזכה בגימלה או בתשלום כיוצא בה;
- (2) הוא מוסיף לעבוד במשרה כאמור בפסקה (1);

לא תובא משכורתו בעד העבודה כאמור בפסקה (2) בחשבון לענין ההפחתה לפי סעיף זה, אלא במידה ששיעור חלקיות משרתו בעבודה כאמור ביחד עם שיעור חלקיות המשרה שממנה פרש עולים על משרה מלאה.

(ה) זכאי לקיצבת פרישה שהיוון חלק מקיצבתו, ייעשה החישוב לענין סעיף קטן (א) כאילו מקבל הזכאי קיצבה מלאה, ורק לאחר שתופחת הקיצבה עקב קבלת משכורת מאוצר המדינה או מקופה ציבורית, ינוכה ממנה חלק הקיצבה שהיוון."

(ב) סעיף זה חל, לגבי הזמן שלאחר תחילתו, גם על מי שהיה זכאי לקיצבה ערב תחילתו; אולם תחילתם של סעיפים קטנים (ג), (ד) ו-(ה) לסעיף 28 לחוק העיקרי היא מיום תחילתו של החוק העיקרי.

23. (א) במקום סעיף 29 לחוק העיקרי יבוא:

תחלפת סעיף 29

29. על אף האמור בסעיפים הקודמים, תשולם קיצבת שאיר לאלמנה שהגיעה לגיל 45 העומדת ברשות עצמה רק החל מהגיעה לגיל ארבעים וחמש, וזולת אם לה או לנפטר ילד שנתמלאו בו שנים אלה:

- (1) הוא אינו עומד ברשות עצמו;
- (2) הוא ילדו של הנפטר והאלמנה כאחד, או פרנסתו כולה על האלמנה, או פרנסתו עליה במידה שקבע שר האוצר באישור ועדת העבודה של הכנסת."

(ב) סעיף זה אינו חל על אלמנתו של עובד או של זכאי לקיצבה שנפטרו לפני תחילתו.

24. (א) בסעיף 30 לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 30

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "כתום חמישה עשר חדשים מפטירת הנפטר" יבוא "כתום חמישה עשר חדשים מהאחד לחודש שבו מת הנפטר";

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) אלמנה שסעיף 28 חל עליה תוך חמישה עשר חדשים מהאחד לחודש שבו מת הנפטר — ישולם לה המענק האמור בסעיף קטן (ב) בניכוי החלק החמישה עשר ממנו בעד כל חודש שחלף בין האחד לחודש האמור

לבין המועד שבו החלה לקבל משכורת מאוצר המדינה או מקופה ציבורית, ולא תהא זכאית לקבל את מלוא קיצבתה או קיצבה בשיעור מוגדל אלא כתום חמישה עשר החדשים האמורים, אף אם חדלה לקבל משכורת כאמור או חל שינוי בשיעורה לפני תום אותה תקופה.”

(ב) סעיף זה אינו חל על אלמנתו של עובד או של זכאי לקיצבה שנפטר לפני תחילתו.

תיקון סעיף 32

25. (א) בסעיף 32 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום “פרט למענק לפי סעיף 21” יבוא “פרט למענק לפי סעיפים 18 או 21”;

(2) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

“(ג) מי שאינו זכאי לקיצבה לפי חוק זה בגלל בחירתו לפי סעיף 27 ומגיעים לו פיצויי פיטורים, לא יעלה סכום הפיצויים על המשכורת הקובעת שהיתה לעובד תכוף לפני פרישתו, כפול חמש; שירת העובד בכל שנות שירותו או בחלק מהן במשרה חלקית, תיקבע המשכורת הקובעת, לענין זה, לפי הממוצע המשוקלל של חלקיות משרתו בכל שנות שירותו, או בחמש שנות השירות האחרונות, או לפי חלקיות המשרה בשעת הפרישה ובלבד שתוך כלל תקופת שירותו שירת ששים חודש לפחות במשרה שחלקיותה אינה נמוכה מחלקיות המשרה בשעת הפרישה – הכל לפי החישוב הנוח יותר לעובד או לשאייריו, לפי הענין.”;

(3) בסעיף קטן (ד), במקום “שבסיפה לסעיף 14 (2)” יבוא “שבסעיף 14 (4)”, ואחרי “43” יבוא “45”.

(ב) תחילתו של סעיף קטן (א) (2) היא מיום תחילתו של החוק העיקרי; אולם אם בחר אדם לפני יום התחילה כאמור בסעיף 59 (א) בקיצבה בגלל פגיעה בעבודה, לפי סעיף 26 לחוק העיקרי כפי שעמד אותה שעה – ינהגו בו, לענין זכותו לפיצויי פיטורים, כפי שנהגים במי שאינו זכאי לקיצבה בגלל בחירתו לפי סעיף 27 לחוק העיקרי.

תיקון סעיף 33

26. (א) בסעיף 33 לחוק העיקרי, במקום הסיפה יבוא:

“ואם מגיעים להם פיצויי פיטורים לא יעלה סכום הפיצויים על המשכורת הקובעת שהיתה לעובד תכוף לפני פרישתו, כפול חמש; שירת העובד בכל שנות שירותו או בחלק מהן במשרה חלקית, תיקבע המשכורת הקובעת, לענין זה, לפי הממוצע המשוקלל של חלקיות המשרה בכל שנות שירותו, או בחמש שנות השירות האחרונות, או לפי חלקיות המשרה בשעת הפרישה ובלבד שתוך כלל תקופת שירותו שירת ששים חודש לפחות במשרה שחלקיותה אינה נמוכה מחלקיות המשרה בשעת הפרישה – הכל לפי החישוב הנוח יותר לשאיירים.”

(ב) תחילתו של סעיף זה היא מיום תחילתו של החוק העיקרי.

תיקון סעיף 35

27. בסעיף 35 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

“(ג) הממונה לא יהיה קשור בסדרי הדין ובדיני הראיה אלא יפעל בדרך שיראה מועילה ביותר לכירור השאלות העומדות להחלטתו.

(ד) (1) הממונה יהיה רשאי להחליט, על סמך תביעה של שאיירים, על גימלת ביניים שתשולם עד שיוחלט סופית בזכויות-

תיהם של כל הזכאים לגימלה בקשר לשירותו של העובד;
הממונה ישלח את החלטת הביניים כדואר רשום לתובע ויציין
בה את נימוקיה ואת זכותו של התובע לפי סעיף 36.
(2) סעיף קטן זה אינו גורע מסמכותו של הממונה בדבר
תשלום מקדמות.

החלטת סעיף 36

28. במקום סעיף 36 לחוק העיקרי יבוא:

36. (א) תובע הרואה עצמו נפגע על ידי החלטה או החלטת ביניים של הממונה, רשאי לערער עליה לפני ועדת ערעור (להלן – הועדה).
(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר המועד להגשת הערעור, סדרי הגשתו וסדרי הדיון בערעור.
(ג) הועדה לא תהיה קשורה בדיני הראיה אלא תפעל בדרך שתיראה מועילה ביותר לבירור השאלות העומדות להחלטתה.
(ד) הועדה רשאית לאשר את החלטת הממונה או לשנותה, או להחליט החלטה אחרת במקומה.
(ה) תובע שהגיש ערעור לוועדה רשאי להתייצב לפניו ולטעון את טענותיו בעצמו או על ידי נציגות עובדי המדינה או בא-כוח אחר.
(ו) החלטת הועדה תהא מנומקת, ויושב ראש הועדה ישלח כדואר רשום העתק ממנה לתובע ולממונה.

“ערעור

תיקון סעיף 40

29. (א) בסעיף 40 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

- “(א) קיצבה תשולם ביום האחרון של כל חודש, החל מהחודש אחרי החודש שבו נולדה העילה לקיצבה.”
(ב) סעיף זה אינו חל על מי שכיום החילחו זכאי לקיצבה והיא משתלמת לו בפועל, ועל שאריריו.

הוספת סעיף 40א

30. אחרי סעיף 40 לחוק העיקרי יבוא:

- 40א. אירע מקרה אחרי האחד כחודש פלוני שיש בו כדי להגדיל או להקטין את שיעור הקיצבה של זכאי פלוני או להפסיק זמנית את תשלומה או לבטל את ההפסקה או את הזכות לקיצבה, אין מביאים אותו בחשבון לענין תשלום הקיצבה בעד אותו חודש, והוא כשאין הוראה אחרת בחוק זה.”

“שינוי שיעור קיצבה מאימתי

תיקון סעיף 41

31. (א) האמור בסעיף 41 לחוק העיקרי יסומן (א) ובמקום “לתקופה שאינה עולה על שנה” יבוא “לתקופה שאינה עולה על שנתיים”.

(ב) אחרי סעיף קטן (א) לסעיף 41 לחוק העיקרי יבוא:

- “(ב) הוגשה נגד המדינה תובענת נזיקין שעילתה היא מקרה המזכה את התובע בגימלה לפי חוק זה ולאחר מכן הוגשה תביעה לפי חוק זה מכוח אותה עילה, יראו, לענין סעיף זה, כאילו הוגשה התביעה לגימלה ביום הגשת התובענה, ובלבד שהתביעה לגימלה הוגשה למעשה לא יאחר מחדשיים מיום מתן פסק הדין שאין עליו ערעור, ובפסק דין שיש עליו ערעור ולא הוגש – מיום תום תקופת הערעור.”

“דין גימלאות
המגיעות לזכאי
לגימלה שנפטר

44א. (א) זכאי לקיצבה שנפטר ולא גבה את הקיצבאות המגיעות לו בעד החדש שבו נפטר והחדשיים שקדמו לאותו חודש או חלק מהן – ישולמו קיצבאות אלה לידי בן-זוגו, הורו או ילדו של הזכאי, אם לפני פטירתו הורה הזכאי לשלמן כן; לא הורה הזכאי כאמור והיה לו בן-זוג – ישולמו הקיצבאות האמורות לידי; אם גם לא היה בן-זוג כאמור – ינהגו בקיצבאות כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) (1) זכאי לגימלה שנפטר לפני שהספיק לגבות גימלה המגיעה לו, תשולם הגימלה, בכפוף לאמור בסעיף קטן (א), לידי שאיריו הזכאים לקיצבה עקב פטירתו ותחולק ביניהם ביחס שבו מתחלק סך כל הקיצבאות המשתלמות לשאירים; לענין זה יראו אלמנה כזכאית לקיצבה אף שאינה זכאית לקיצבת שאיר.

(2) לא הוגשה כל תביעה על ידי שאיר – תחולק הגימלה האמורה בין יורשי הזכאי; אולם אם היה לממונה יסוד להניח כי קיימים שאירים הזכאים לקיצבה – רשאי הוא לעכב את תשלום הגימלה עד שתעבור תקופת ההתיישנות להגשת תביעה לגימלה על ידי השאירים, או עד אשר יתנו היורשים ערובה, להנחת דעתו של הממונה, להחזרת הגימלה אם יתגלו שאירים הזכאים לקיצבה.”

“הפסקת השירות
עקב מעשה מרמה

45א. (א) היה לממונה יסוד סביר לחשוד כי עובד גרם במרמה להפסקת שירותו והוגשה על מעשה המרמה תובענה בפני בית הדין למשמעת של עובדי המדינה, רשאי אב בית הדין למשמעת, על פי בקשת הממונה ולאחר שניתנה לנוגע בדבר הזדמנות נאותה להשמיע את דבריו, לעכב את התשלום של גימלאות המגיעות עקב פרישת העובד כאמור, כולן או מקצתן, עד להחלטת בית הדין בתובענה.

(ב) על פי בקשת הנוגע בדבר רשאי אב בית הדין למשמעת, בכל עת לפני מתן החלטת בית הדין בתובענה, לשנות או לבטל את החלטת העיכוב אם ראה סיבות המצדיקות את הדבר.

(ג) תקופת ההתיישנות שבסעיף 66 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ”ג–1963⁵, לא תחול על הגשת תובענה לפי סעיף זה.

(ד) מצא בית הדין בתובענה לפי סעיף זה שמעשה המרמה הוכח, רשאי הוא להחליט כי הנשפט לא יהא זכאי לגימלה, כולה או מקצתה, וכן רשאי הוא לחייב את הנשפט בהחזרת הגימלאות שקיבל ושלא היה זכאי להן לפי החלטת בית הדין, כולן או מקצתן.

(ה) החלטת בית הדין לפי סעיף זה ניתנת לערעור כהחלטת בית הדין על פטורי עובד.”

⁵ ס”ח תשכ”ג, עמ’ 50.

- החלפת סעיף 48 35. במקום סעיף 48 לחוק העיקרי יבוא:
48. (א) חלק הקיצבה שאינו עולה על סכום שנקבע לענין סעיף 8(א) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958⁶, או מחצית הקיצבה – הכל לפי הסכום הגבוה יותר, לא יהא ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד אלא לשם תשלום מזונות.
- (ב) "הקיצבה", לענין סעיף קטן (א) – הקיצבה שהיתה מגיעה אילמלא הוראות סעיפים 23, 26 ו-28."
- תיקון סעיף 49 36. בסעיף 49 לחוק העיקרי –
- (1) בפסקה (3), בסופה יבוא "או פיצויי פיטורים";
- (2) בסוף הסעיף יבוא:
- "(5) הוצאות שחוייב בהם הזכאי לפי סעיף 64ג."
- תיקון סעיף 50 37. בסעיף 50 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א) יימחקו המלים "או לפי חלק ב' לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953";
- (2) האמור בסעיף קטן (ג) יסומן (1) ואחריו יבוא:
- "(2) הגיש הזכאי תובענה לפי פקודת הנזיקין האזרחיים, 1944⁷, נגד המדינה, תהיה הברירה כאמור בפסקה (1) בידו הזכאי עד לאחר מתן פסק הדין שאין עליו ערעור, ובפסק דין שיש עליו ערעור ולא הוגש – עד לאחר תום תקופת הערעור."
- תיקון סעיף 51 38. בסעיף 51 לחוק העיקרי, במקום הרישה יבוא:
- "קיצבתו של זכאי ששיעורה נקבע לפי דרגת נכותו, רשאי הממונה להפחית, להתלות או לשלול ממנה אותו חלק שבו היא עודפת על הקיצבה שהיתה מגיעה לולא הגכות, אם אותו זכאי –".
- תיקון סעיף 52 39. (א) האמור בסעיף 52 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו המלים "מקום שנסללה גימלה" יבוא "כולה או מקצתה".
- (ב) אחרי סעיף קטן (א) לסעיף 52 לחוק העיקרי יבוא:
- "(ב) נפטר אותו אדם תוך תקופת השלילה, רשאי הממונה להורות שתשלום לשאייריו הקיצבה, כולה או מקצתה, שהיו זכאים לה אילו באה תקופת השלילה לידי גמר תכופ לפני פטירתו, ובלבד שהשאיירים הגישו לו תביעה לכך תוך שנתיים מתאריך הפטירה, אולם אם נשללה הגימלה מהנפטר עקב החלטת בית הדין למשמעת בלי שהממונה השתמש לגביו בסמכותו בהתאם לסעיף קטן (א), לא יורה על תשלום כאמור אלא על פי המלצת בית הדין למשמעת."
- הוספת סעיף 58 40. אחרי סעיף 56 לחוק העיקרי יבוא:
- 56א. סעיף 10 ייקרא כאילו בסוף הגדרת "המשכורת הקובעת" בא:
- "אולם שוטר שתכופ לפני פרישתו מהשירות היה לו מינוי לתפקיד שצמו"דה לו דרגה העולה על דרגתו, והמינוי לא היה זמני בלבד, תיחשב מש"

⁶ ס"ח תשי"ח, עמ' 86.

⁷ ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1380, עמ' 83.

כורתו הקובעת על פי הדרגה הצמודה לאותו תפקיד ולא על פי דרגתו;
היה ספק אם המינוי היה זמני או לא, יחליט בדבר המפקח הכללי של
המשטרה.”

41. אחרי סעיף 57 לחוק העיקרי יבוא:

חוספת סעיף 57

“הישוב המשכורת
הקובעת במשרה
חלקית

357. סעיף 13 ייקרא כאילו במקום פרטים (א) ו-(ב) שבפסקה (4) בא:
”(א) חמש שנות השירות האחרונות שלפני הפרישה – אם
נסתיים השירות מסיבת מוות או אם פוטר העובד מסיבת מצב
בריאות לקוי;

(ב) עשר שנות השירות האחרונות שלפני הפרישה – אם
העובד יצא לקיצבה לאחר שועדה רפואית קבעה כי בגלל
נכותו אינו מסוגל לעבוד בשירות המדינה”.

42. בסעיף 58 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

תיקון סעיף 58

”(א) סעיף 14 ייקרא כאילו במקום פסקאות (2) עד (4) בא:
”(2) מי שפוטר לאחר חמש שנות שירות מסיבת מצב בריאות
לקוי וכן מי שפוטר מסיבה אחרת לאחר עשר שנות שירות
כשהוא בגיל 40 או יותר ולא נשללה ממנו זכות לגימלה לפי
החלטה של המפקח הכללי של המשטרה.”

43. במקום סעיף 60 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 60

”בדיקה רפואית
של נכים

60. אדם שדרגת נכותו קובעת את שיעור קיצבתו רשאים הוא או הממונה
לדרוש שייבדק שנית על ידי הועדה הרפואית לשם קביעת דרגת נכותו
מחדש, אם עברו לפחות ששה חדשים מיום שנקבעה דרגת נכותו לאחרונה.”

44. אחרי סעיף 61 לחוק העיקרי יבוא:

חוספת סעיף 61א

”דין שירותו
הצבאי של העובר
ממוסד מוכר
לשירות המדינה

61א. (א) אדם שפרש ממוסד מוכר כאמור בסעיף 61 ועבר לשירות
המדינה בנסיבות המזכות אותו בהכרת תקופת עבודתו במוסד המוכר
לענין סעיף 61, ובין פרישתו מהמוסד המוכר לבין תחילת עבודתו בשירות
המדינה חלה הפסקה עקב שירות צבאי – ייתשב אותו חלק מתקופת
השירות הצבאי שלפני יום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948) כתקופת עבודה
במוסד המוכר, ואילו לגבי אותו חלק מתקופת השירות הצבאי החל מיום
ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948) יחולו הוראות אלה:

(1) קיבל העובד מהמוסד המוכר משכורת – תחושב התקופה
שבעדה קיבל משכורת כתקופת עבודה במוסד המוכר;
(2) לא קיבל משכורת כאמור – תחושב התקופה כשירות
במדינה.

(ב) אדם שפרש ממוסד מוכר כאמור בסעיף 61 ועבר לשירות
המדינה בנסיבות המזכות אותו בהכרת תקופת עבודתו במוסד המוכר
לענין סעיף 61, ואחרי שעבר חלה הפסקה בשירותו במדינה עקב שירות
צבאי, ותקופת עבודתו במוסד המוכר בצירוף שירותו במדינה לפני
הפסקתו על ידי השירות הצבאי היתה ששה חדשים או יותר, רואים לענין
חוק זה את תקופת שירותו הצבאי האמור כתקופה שדינה כדין שירות
לפי סעיף 12 לחוק החיילים המשוחררים; הוראה זו לא תחול על שירות
צבאי על פי התחייבות לשירות קבע אלא אם קדמה לו ללא הפסק תקופת

שירות צבאי שלא על פי התחייבות כאמור ותקופת שירות הקבע בין על פי התחייבות אחת בין על פי התחייבויות רצופות אחדות לא עלתה על שנתיים.

(ג) "שירות צבאי", לענין סעיף זה – שירות כמשמעותו בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט–1959 [נוסח משולב],⁸ למעט שירות חלקי כמשמעותו בחוק החיילים המשוחררים.

45. (א) האמור בסעיף 62 לחוק העיקרי יסומן (א), ובסופו יבוא "במידה שצורפה תקופת שירותו הקודם – בטלה זכותו לקיצבה שלא מכוח חוק זה".

(ב) בסעיף 62 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) מי שהיה בשירות מטעם המדינה שחוק זה אינו חל עליו (להלן בסעיף זה – שירות קודם), ובזמן שירותו האמור שילם אוצר המדינה בעדו תשלומים לקרן פנסיה או קרן תגמולים (להלן בסעיף זה – הקרן), ועבר ללא הפסקה לשרת את המדינה כעובד בשירות שחוק זה חל עליו, הרי, על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) אם התקשר שר האוצר עם הקרן, בהסכם כללי או מיוחד לאותו עובד, שלפיו תקופת שירותו של אדם העובר כאמור, לרבות השירות הקודם, תבוא בחשבון, כולה או מקצתה, לענין זכויותיו לגימלאות, כולן או מקצתן, מן המדינה לפי חוק זה או מן הקרן שלא לפי חוק זה, או מקצתן מזו או מקצתן מזו – יחולו הוראות ההסכם, לרבות תשלום ותחולה למפרע;

(2) לא התקשר שר האוצר בהסכם כאמור בפסקה (1) ייחשב שירותו הקודם של העובד שלא חלה בו הפסקה כשירות לענין זה, ותקופת השירות האמור תצורף כולה לתקופת שירותו כעובד שחוק זה חל עליו, ובלבד שכל זכויותיו של העובד בקרן המתייחסות לתקופת שירותו הקודם הועברו לאוצר המדינה במועד שנקבע בתקנות;

(3) סעיף 3 יחול, בשינויים המחוייבים, לענין הפסקת הרציפות בין השירות שחוק זה אינו חל עליו ובין השירות שחוק זה חל עליו, וכן לענין הפסקת הרציפות של תקופת השירות הקודם כאמור בפסקה (2).

(ג) לא יתקשר שר האוצר בהסכם מיוחד לפי סעיף קטן (ב) (1) אלא בהסכמת האדם שעליו חל ההסכם.

(ד) הסכם לפי סעיף קטן (ב) (1) דינו, לענין זכויותיו של אדם שההסכם חל עליו ושל שאיריו, כדין הסכם שאף הם צד בו, וזכויותיהם לגימלאות לגבי תקופת שירות שההסכם חל עליה ייקבעו על פי ההסכם בלבד, על אף האמור בחוק זה.

(ג) עבר אדם לשרת את המדינה בנסיבות האמורות בסעיף 62 (ב) לחוק העיקרי לפני תחילתו של חוק זה ולא חל עליו ההסכם כאמור בסעיף 62 (ב) לחוק העיקרי, הרי על אף האמור באותו סעיף ייחשב שירותו הקודם של העובד כשירות לענין חוק זה ותקופת שירותו

⁸ ס"ח תשי"ט, עמ' 276.

הקודם תצורף כולה לתקופת שירותו כעובד שחוק זה חל עליו, הכל בתנאים שנקבעו בתקנות, לרבות תשלום ותחולה למפרע.

תיקון סעיפים
ת62, ד62 ו"ר62

46. בסעיפים 62ג, 62ד, ו"ר62 לחוק העיקרי, במקום "לפי סעיף 62א" יבוא "לפי סעיפים 62 (ב) ו"ר62א".

החלטת סעיף 64

47. במקום סעיף 64 לחוק העיקרי יבוא:

64. (א) עובד אשר הועדה הרפואית, או רופא בשירות המדינה שנתמנה לענין זה על ידי שר הבריאות, קבעו בשעת קבלתו לשירות או לאחר מכן, אך לא יאוחר משנה מיום קבלתו לשירות, כי ביום קבלתו לשירות היה מצב בריאותו לקוי, ובגלל זה הותנה כי שירותו לא ישא זכות לגימלאות (להלן – הגבלת זכות הגימלה) – יחול חוק זה עליו ועל שאיריו, על אף המותנה, אם הגיע לגיל 60 אחר עשר שנות שירות או אם הגיע לגיל 55 אחרי חמש עשרה שנות שירות; ואם היה שוטר או סוהר, יחול חוק זה עליו ועל שאיריו, על אף המותנה כאמור, אם הגיע לגיל 55 אחרי עשר שנות שירות.

"עובד שנתקבל
בהגבלת מחמת
מצב בריאותו

(ב) לענין סעיף זה, קבלה לשירות – למעט קבלה על פי הרשאת העבודה לפי סעיף 38 לחוק המינויים, ולמעט קבלה כשוטר מוסף זמני או טוהר מוסף זמני.

(ג) קביעת ועדה רפואית או רופא לפי סעיף זה, כי מצב בריאותו של עובד לקוי, יכול שחאה כללית או לגבי ליקוי או פגם מסויים בלבד; היתה הקביעה לגבי ליקוי או פגם מסויים בלבד, לא תותנה הגבלת זכות הגימלה של העובד אלא למקרה של פרישה עקב הליקוי או הפגם האמור.

הוספת סעיפים
164א–164

48. אחרי סעיף 64 לחוק העיקרי יבוא:

164א. עובד שבשעת קבלתו לשירות הוא בגיל 50 או למעלה מזה יהא מותר להתנות בעת קבלתו לשירות כי שירותו לא ישא זכות לגימלאות; אולם עובד שבשעת קבלתו לשירות טרם מלאו לו 55 שנה ושירת עשר שנים לפחות, יחול חוק זה עליו ועל שאיריו על אף המותנה; היה העובד שוטר או סוהר, יבוא לענין זה במקום גיל 50 – גיל 45, ובמקום 55 שנה – 50 שנה.

"עובד שנתקבל
בהסתייגות מחמת
גיל

164ב. (א) בכל מקום בחוק זה שמדובר בו בנכה או בנכות, לגבי אדם המתקבל לשירות, תהא ראייה מכרעת ויחידה בדבר הנכות ודרגתה – קביעתם של ועדה רפואית או של רופא בשירות המדינה, שנעשתה בשעת קבלתו של אותו אדם לשירות או תוך שנה לאחר יום קבלתו לשירות, כמשמעותה בסעיף 64.

קביעת נכות

(ב) בכל מקום בחוק זה שמדובר בו בנכה או בנכות, לגבי אדם הפורש מהשירות, תהא ראייה מכרעת ויחידה בדבר הנכות ודרגתה – קביעתה של ועדה רפואית, לרבות הועדה הרפואית לעררים, שנעשתה סמוך לפני הפרישה או לאחר מכן.

164ג. הרואה את עצמו נפגע על ידי החלטת ועדה רפואית, למעט החלטה לפי סעיף 64, רשאי לערור עליה בפני הועדה הרפואית לעררים בתנאים ובדרך שקבע שר האוצר בתקנות, ומותר לקבוע בתקנות אלה, באישור

ערר לועדה
הרפואית לעררים

ועדת העבודה של הכנסת, את התנאים שבהם רשאית הועדה הרפואית לעררים לחייב את העורר בהוצאות הערר.

761. כדי להסיר ספק נאמר בזה שהתניה ששירותו של אדם פלוני לא ישא זכות לגימלאות ניתנת לצמצום או לביטול על ידי מי שהתנה אותה ובדרך שהתנה.”

צמצום וביטול של התנאות

הוכחת סעיף 65א

49. אחרי סעיף 65 לחוק העיקרי יבוא:

65א. (א) הממונה רשאי, באישור שר האוצר, לאצול מסמכיותו לפי חוק זה למעט מסמכיותו לפי סעיפים 24 (א), 31 (ב) (2), 38, 41, 42 (ב), 43, 44, 50 (ב), 51 ו-52.

(ב) נציב השירות רשאי, באישור ועדת השירות, לאצול מסמכיותו לפי סעיפים 12 (4) ו-13 (4) וכן לפי סעיף 16 לגבי עובדים שהגיעו לגיל 65.”

”אצילת מסמכיות

תיקון סעיף 67

50. בסעיף 67 לחוק העיקרי, במקום הסיפה יבוא “ועל מתן המלצה לכלל, לתנאי או להוראה כללית אחרת יחולו חובת המשא ומתן וזכות התיווך כאמור בסעיף 66.”

הוספת סעיף 67א

51. אחרי סעיף 67 לחוק העיקרי יבוא:

67א. (א) בכל מקום שנקבע בחוק כי תנאי עבודתם של עובדי תאגיד שהוקם על פי חוק הם כתנאי עבודתם של עובדי המדינה, יהיו הרשויות הפועלות לפי חוק זה מוסמכות לפעול גם לגבי עובדי התאגיד, כאילו היו עובדי המדינה, ובלבד שנציב השירות לא יחליט על יציאתו לקיצבה של עובד תאגיד שלא מלאו לו 65 שנה אלא על פי המלצת מי שמוסמך למנות את עובדי התאגיד.

”גימלאות לעובדי תאגידים

(ב) הגימלאות לעובדי התאגיד ישולמו מקופת התאגיד.”

הוספת סעיף 70א

52. אחרי סעיף 70 לחוק העיקרי יבוא:

70א. קבעה הממשלה, על פי סעיף 4 לחוק המינויים, שירות, מפעל או יחידה שעל עובדיהם או על סוג של עובדיהם לא יחולו הוראות חוק המינויים או מקצתן, רשאית היא, לאחר התייעצות עם ועדת העבודה של הכנסת ובהודעה ברשומות, לקבוע כי על אותם עובדים לא יחול חוק זה או כל חלק ממנו, אולם כל עוד לא עשתה כן יהיה דינם של עובדים אלה, לענין חוק זה, כדין עובדי המדינה לכל דבר.”

”אי תחולה על יחידות מסוימות

תיקון סעיף 72

53. (א) בסעיף 72 לחוק העיקרי –

(1) בפסקה (2), בסופה יבוא:

”שהתיוון של קיצבת פרישה לא יביא, בחישוב קיצבת שאיריו של הזכאי לפי סעיף 22 (א) רישה, לידי הפחתת קיצבת השאירים ושלא תהוון קיצבת שתגיע לזכאי כעבור עשר שנים ממועד ההיוון;”

(2) בפסקה (3) בסופה יבוא:

”וכן הדרכים להגשת דרישה לקביעת דרגת נכות מחדש לענין סעיף 60;”

(3) אחרי פסקה (5) יבוא:

(6) “מועדים לעשיית כל פעולה לפי חוק זה, לרבות הגשת בקשות על פיו, במידה שלא נקבעו בחוק זה.”

(ב) תחילתה של פסקה (1) לסעיף קטן (א) היא ביום שיכריזו עליו שר האוצר ברשומות, אך לא יאוחר מתום ששה חדשים מיום פרסום חוק זה ברשומות, ועם תחילתה – בטלות התקנות שהותקנו על פי סעיף 72 (2) לחוק העיקרי והיו בתוקף תכוף לפני תחילתה של פסקה (1) האמורה.

תשרי 54. (א) פעולה שנעשתה, בקשר לקבלת עובד לשירות, על ידי רוסא בשירות המדינה לענין החוק העיקרי לפני תחילתו של חוק זה, ושהיתה נעשית כדין אילו נעשתה על ידי ועדה רפואית – רואים אותה כאילו נעשתה כדין.

(ב) תקנות שהותקנו לפני תחילתו של חוק זה ושהיה להן תוקף אילו עמד סעיף 53 (א) (3) בתקפו בשעת התקנתן, יראו כאילו הותקנו כדין.

הוראות מעבר 55. (א) היוון זכאי לקיצבה חלק מקיצבתו לפני תחילתו של סעיף 53 (א) (1) ונפטר, תהיה הקיצבה שהיתה מגיעה לו אילו לא נפטר, כאמור בסעיף 22 (א) לחוק העיקרי, הקיצבה כפי שהופחתה מחמת ההיוון.

(ב) מקום שתחילתה של הוראה פלונית של חוק זה היא מיום תחילתו של החוק העיקרי, אין בכך בלבד כדי לחייב אדם להחזיר לאוצר המדינה כל סכום שקיבל לפני פרסום חוק זה ברשומות.

56. מי שנתמלאו בו אלה:

(1) היה שוטר או סוהר ופוטר מהשירות לפני יום כ"א באדר ב' תשכ"ה (25 במרס 1965);

(2) הפיטורים היו מחמת נכות, כמשמעותה בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט–1959 [נוסח משולב], שלקה בה באותו שירות ושדרגתה היא 35% או יותר;

(3) היה זכאי, עקב אותה נכות, לתגמולים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט–1959 [נוסח משולב];

(4) היה זכאי לקיצבת פרישה עקב הפיטורים;

(5) בחר בקיצבת פרישה לפי סעיף 27 (ג) לחוק העיקרי.

רשאי, תוך ששה חדשים מיום פרסום חוק זה ברשומות, בהודעה בכתב, לבחור בזכויות לפי סעיף 59 (ב) (2) לחוק העיקרי במקום זכויותיו לפי סעיף 59 (ב) (1); ההודעה תימסר לממונה על תשלום הגימלאות באמצעות המפקח הכללי של המשטרה כשמדובר בשוטר, או באמצעות נציב בתי הסוהר כשמדובר בסוהר.

תיקון חוק שירות המדינה גימלאות (תיקון מס' 5) תשכ"ה–1965, בסעיף קטן (ג) בפסקה (1), בסופה יבוא:

"אולם סכום הקיצבה שאותו אדם זכאי לה לפי סעיף 59 (ב) (1) לחוק העיקרי לא יפחת מתמת האמור בפסקה זו בלבד מסכום הקיצבה שלה היה זכאי ביום כ' באדר ב' תשכ"ה (24 במרס 1965)."

(ב) תחילתו של סעיף זה היא ביום כ"א באדר ב' תשכ"ה (25 במרס 1965).

שמירת הזכויות של שאירי שוטרים וסוהרים 58. (א) שאיריים של שוטר או של סוהר שהיו זכאים לקיצבה ביום כ' באדר ב' תשכ"ה (24 במרס 1965), לא יפחת סך כל הקיצבאות שהם זכאים להן מסך כל הקיצבאות שהיו זכאים

להן אותה שעה, מחמת זה בלבד שנקבע לסך כל הקיצבאות שלהם סכום מקסימום לפי סעיף 59 (ג) (3) לחוק העיקרי.

(ב) תחילתו של סעיף זה היא ביום כ"א באדר ב' תשכ"ה (25 במרס 1965).

59. (א) תחילתו של חוק זה, במידה שאין בו הוראה מפורשת אחרת, היא באחד לחודש הבא אחר תום תקופה של ששים יום מיום פרסומו.

(ב) תחילתה של כל הוראה בחוק זה המחייבת התקנתן של תקנות לביצועה, לרבות תקנות לפי סעיף 36 לחוק העיקרי, היא ביום שיכריז עליו שר האוצר ברשומות, אך לא יאוחר מתום ששה חדשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ג) חוק זה חל על כל עובד, בין שביום תחילתו כבר נתקבל לשירות ובין שיתקבל לאחר מכן.

תחילה

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה